

Una persona convençuda de l'amor

Pilar Arregui Zamorano, supernumerària de l'Opus Dei, està casada amb Jesús San Miguel. Tenen sis fills i un nét. Ens explica com allò que va començar sent una preocupació per donar resposta a la seva filla Maite sobre el matrimoni, li ha servit per aportar coneixements i experiència a públics diversos.

04/02/2012

Sóc navarresa, encara que establerta des de fa anys a Salamanca. Estic casada, tinc sis fills i la suficient edat per tenir un nét. Treballo com a professora d'Història del Dret a la Universitat de Salamanca.

M'enfronto cada dia al difícil repte de fer compatible la vida familiar amb la professional, conscient que sovint no sóc capaç de sortir-me'n airosa.

Des de fa temps m'interessa el tema de les relacions matrimonials. Tot va començar quan em vaig plantejar explicar a la meva filla gran, llavors preadolescent, les diferències entre l'amor i el sexe. Poc després, em van demanar que preparés una xerrada sobre el tema i, ja se sap...

Al final m'ha tocat parlar de l'amor entre l'home i la dona i, per tant, del matrimoni, davant públics molt diversos: cursos d'orientació familiar, cursets prematrimonials, col·legis, instituts, associacions i, fins

i tot, en un sopar organitzat per professionals, tots homes, on hi vaig anar tremolant, però amb el convenciment que algú els havia d'explicar com es veu el partit des de l'altre camp.

Com es pot comprovar, el meu públic ha estat molt heterogeni: alguns eren joves, altres, no tant... Al final, sempre la mateixa inquietud: es va al matrimoni i es viu en ell sense saber-ne bé el que és, confiant-ho tot a l'amor que sentim, quan en realitat no sabem realment ni què és estimar, ni com fer-ho.

Al llarg d'aquests anys m'he convençut que de l'amor, de les relacions entre l'home i la dona, cal parlar-ne ben aviat, especialment en els temps que vivim, on els sentiments, fins i tot els més epidèmics, són els que guien la nostra vida.

A ningú sorprendrà si dic que, quan inicio aquestes xerrades davant adolescents, acostumo a trobar-me amb somriures irònics, però que al cap d'uns minuts, atenen interessats perquè intueixen que l'amor és alguna cosa més gran del que fins llavors s'havien plantejat, capaç d'absorbir per complet.

Uns i altres assenteixen convençuts quan se'ls diu que la majoria de vegades es trivialitza. Alguns em diuen que no és fàcil. Tenen raó. Tota relació exigeix lliurament i renúncia si es vol ser feliç, però en el matrimoni cristià comptem amb la gràcia del Sagrament, no podem oblidar que el matrimoni és una vocació divina.

Per acabar m'agradaria recordar unes paraules del Llibre de Ruth sobre el matrimoni: "T'animaré en tot el que t'interessi, et comprendré en tot el que hi ha en la teva ànima,

t'estimaré en tot el que ets". Si aquest ideal ens semblés inabastable, siguem capaços, almenys, de posar davant de cada una d'aquestes promeses un "intentaré": "intentaré animar-te en tot...".

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/una-
persona-convencuda-de-lamor/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/una-persona-convencuda-de-lamor/)
(17/08/2025)